

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

**1 - 7 серпня
Григоріанський календар
(Новий стиль)**

Зміст

Етапи розважань	2
1 серпня	3
2 серпня	7
3 серпня	11
4 серпня	14
5 серпня	18
6 серпня	21
7 серпня	25
Що таке Журнал Скинія?	28

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

1 серпня

Неділя 10

1Кор 4, 9-16

Мт 17, 14-23

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 4, 9-16

Браття, мені бо так здається, що Бог поставив нас, апостолів, останніми, немов призначених на страту; ми бо стали видовищем і світові, й ангелам, і людям. Ми нерозумні Христа ради, ви ж у Христі розумні; ми немічні, ви ж - міцні; ви славні, ми ж без чести. До сього часу ми голодуємо і спрагли і нагі; нас б'ють, і ми скитаємось. Ми трудимося, працюючи власними руками; нас ображають, а ми благословляємо; нас гонять, а ми терпимо; нас ганьблять, а ми з любов'ю відзиваємося; ми мов те сміття світу стали, покидьки всіх аж досі.

Не щоб осоромити вас я це пишу, але щоб як дітей моїх улюблених навести на розум. Бо хоч би ви мали тисячі учителів у Христі, та батьків не багато; бо я вас породив через Євангелію в Христі Ісусі. Отож благаю вас: Будьте моїми послідовниками.

Євангеліє від Матея 17, 14-23

Коли ж прийшли до народу, тоді приступив до нього один чоловік і, припавши йому до ніг, каже: “Господи, змилуйся над моїм сином, бо він причинний і тяжко нездужає: часто кидається в огонь, часто й у воду. Я був привів його до твоїх учнів, та вони не могли його зцілити.”

“Роде невірний та розбещений”, – відповів Ісус, – “доки мені з вами бути? Приведіть мені його сюди!” Ісус погрозив йому, і біс вийшов з хлопця; тож видужав юнак тієї ж миті.

Тоді підійшли учні до Ісуса насамоті й спитали: “Чому ми не могли його вигнати?” Ісус сказав їм: “Через вашу малу віру; бо, істинно кажу вам: Коли матимете віру, як зерно гірчиці, то скажете оцій горі: Перенесися звідси туди – і вона перенесеться; і нічого не буде для вас неможливого. А щодо цього роду бісів, то його виганяють лише молитвою і постом.”

Як вони зібралися в Галилеї, Ісус мовив до них: “Син Чоловічий має бути виданий у руки людям, і вони його уб'ють, але третього дня він воскресне.” І вони тяжко зажурились.

Розважання від Скинїї

Ісус наділив дванадцятьох, а згодом і ще сімдесятьох силою та владою над бісами й недугами; послав їх зціляти хворих і проповідувати Царство Боже. Учні повертаються

задоволеними добре виконаною роботою: *Господи, навіть і біси коряться нам ради твого імені* (Лк 10,17). Проте у випадку, про який читаємо сьогодні, учні Ісуса виявилися безсилими: не можуть зцілити поневоленого хлопця, який часто кидається в огонь, часто й у воду. Христос пояснює їм причину: *Через вашу малу віру (...) А щодо цього роду бісів, то його виганяють лише молитвою і постом.*

Віра, молитва, піст – засоби, які дають нам владу над бісами.

Ісус, Син Божий, постив сорок днів, часто ночами перебував на молитві до Отця Небесного. У Нагірній проповіді Христос навчає, якими повинні бути наша молитва та піст, вчить нас Господньої молитви *Отче Наш*. У притчах Ісус заохочує до наполегливої молитви та запевняє, що Господь не баритиметься з допомогою до своїх вибраних (Лк 18,1-8). Якщо Сам Син Божий постив, молився, то тим більше повинні робити це його учні.

Святі Отці також багато повчають нас про молитву та піст. Святий Іван Золотоустий говорив: *Ревіння лева не змушує до втечі диких звірів так, як молитва проганяє дияволів. Він тільки сказав слово, і вони вже зчезли.* Преподобний Єфрем Сирін повчав: *Без посту й молитви ніхто не може перемогти лукавого.*

Молитва та піст наближають нас до Бога, відкривають нам правду про Нього та про нас самих, показують, що ми є слабкими та немічними, що власними силами не зможемо протистояти злу чи боротися з ним. Визнання свого

безсилля, визнання того, що Господь є моєю силою, допомагає мені протистояти злу.

Маємо могутню зброю проти нашого ворога: молитву та піст. Проте ці речі не матимуть жодної сили без віри. Без віри молитва може перетворитися на певну вправу чи звичку, піст – на дієту. Просімо сьогодні в Господа про дар віри, про ласку витривалості у пості та молитві.

2 серпня

Понеділок

2Кор 2, 4-15

Мт 23, 13-22

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 2, 4-15

Браття, з великого бо горя та туги серця написав я вам і крізь ревні сльози - не щоб ви сумували, а щоб знали мою до вас любов надмірну. Коли ж хтось і засмутив, не мене засмутив, але - щоб не перебільшувати - почасти вас усіх. Досить такому тієї кари, яку наклала більшість; так що, навпаки, краще вам простити та втішити, щоб надто великий смуток не зламав такого.

Тому благаю вас: Покажіть йому любов. На те бо я і написав вам, щоб випробувати вас, чи ви слухняні в усьому. Кому, отже, прощаєте, то і я прощаю; бо коли я простив, - оскільки мав я щось прощати, - то ради вас зробив те перед обличчям Христовим, щоб нам не впасти жертвою сатани, бо задуми його нам добре відомі.

Прибув ото я в Троаду, щоб проповідувати Євангелію Христову; та хоч двері були мені відчинені в Господі, я не мав спокою для свого духа, бо не знайшов там Тита, брата мого, і, попрощавшись з ними, пішов у Македонію. А Богові

подяка, який у Христі завжди веде нас у своїм переможнім почеті й через нас на кожному місці виливає запахущість свого знання. Бо ми для Бога -пахощі Христові серед тих, що спасаються, і серед тих, що гинуть.

Євангеліє від Матея 23, 13-22

І сказав Господь: "Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що людям замикаєте Царство Небесне! Самі не входите й не дозволяєте ввійти тим, які бажали б увійти.

Горе вам, книжники та фарисеї, лицеміри, що проходитье море й землю, щоб придбати одного новонаверненого, і коли знайдете, то робите його гідним пекла, подвійно від вас гіршим.

Горе вам, сліпі проводирі, що кажете: Хто клянеться храмом, то це нічого; а хто клянеться золотом храму, той винуватий. Нерозумні і сліпі! Що більше – золото чи храм, який освячує те золото?

І хто клянеться жертovníком, то це нічого; хто ж клянеться тим даром, що на ньому, той винуватий. Сліпі! Що більше? Дар чи жертovníк, який освячує той дар? Хто клянеться жертovníком, той клянеться ним і всім тим, що на ньому.

І хто клянеться храмом, той клянеться ним і тим, хто живе в ньому. І хто клянеться небом, той клянеться Божим престолом і тим, хто сидить на ньому."

Розважання від Скинїї

З сьогоднішнього уривка з послання до коринтян я звернула увагу на один цікавий вислів: *щоб знали мою до вас любов надмірну* (2Кор 2,4). А як же уявляю любов надмірну? Це, мабуть, коли людина, яка поруч, зробить все, що я попрошу, або буде терпіти всі мої витівки і нічого про це не скаже.

Дивно, чому апостол Павло чинить зовсім по-іншому? Його глибока любов до Церкви в Коринті полягає в тому, що він висловлює свій докір. Тобто *мати велику любов* означає *бути в правді з собою*, з людиною, зі спільнотою, з Богом.

Апостол порушує питання покарання за гріх і прощення. Мабуть, у цій спільноті були проблеми з занадто сильним тиском на людину, яка згрішила, так, що в покаранні втрачався зміст Божої дисципліни. Тому апостол прагне достукатися до людей Словом і зосередитися більше на любові та прощенні.

Спільнота – як тіло: і якщо болить рука, тіло стає менш здатним до дії. Так і спільнота стає менш відкритою на Бога через гріхи своїх членів. Усвідомлення того, що гріх стосується не лише мене, а й впливає на мою сім'ю, родичів, Церкву, дає стимул не перебувати в цьому стані, а просити прощення. Грецьке слово *кара* (див. 2Кор 2,6) використовується лише раз у Новому Завіті, а це дає можливість говорити про те, що таке покарання є

особливим, унікальним. У цьому випадку жаль за мої гріхи, який я переживаю, який мучить мене, і є моїм унікальним покаранням.

Водночас апостол не говорить, що можна закривати очі на гріх, адже досить тієї кари, яку наклала більшість. Ми в житті не маємо бути тією *меншістю*, через яку грішна людина несе занадто велике покарання за свої вчинки.

Послання до коринтян також вказує на ще декілька аспектів: простити, втішити та показати любов. Мій чоловік дуже переживає, коли я йому дорікаю, тому я намагаюся після свого зауваження ствердити його, показати, що це не вплине на мою любов. Така практика допомагає нам не боятися критикувати одне одного та приймати критику в любові.

3 серпня

Вівторок

2Кор 2,14 - 3,3

Мт 23, 23-28

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 2,14 - 3,3

Браття, а Богові подяка, який у Христі завжди веде нас у своїм переможнім почеті й через нас на кожному місці виливає запахущість свого знання. Бо ми для Бога -пахощі Христові серед тих, що спасаються, і серед тих, що гинуть. Для одних запах, що від смерті веде до смерті, а для інших - запах, що від життя веде до життя. Хто, отже, здатний до цього? Ми не такі, як багато інших, що торгують словом Божим; ми щиро, ми від Бога говоримо, перед Богом, у Христі.

Чи починаємо знову самих себе поручати? Чи, може, потребуємо, як дехто, поручальних до вас, чи від вас листів? Наш лист - це ви; лист, написаний у серцях наших, який усі люди знають і читають. Відомо ж, що ви - лист Христа, виготований нами; написаний не чорнилом, але Духом Бога живого, не на камінних таблицях, а на тілесних таблицях серця.

Євангеліє від Матея 23, 23-28

І сказав Господь: "Горе вам, книжники й фарисеї, лицеміри, що даєте десятину з м'яти, кропу і кмину, а занедбуєте, що найважливіше в законі: справедливість, милосердя і віру. І те слід робити, і того не слід лишати. Сліпі проводирі, що комара відціджаєте, а коптаєте верблюда.

Горе вам, книжники й фарисеї, лицеміри, що очищаєте зверху чашу й миску, а всередині вони повні здирства та нездержливости. Сліпий фарисею! Очистиь но спершу середину чаші й миски, щоб і назовні були чисті.

Горе вам, книжники й фарисеї, лицеміри, що схожі на гроби побілені, які зверху гарними здаються, а всередині повні кісток мертвих і всякої нечисти.

Отак і ви: назовні здаєтесь людям справедливі, а всередині ви сповнені лицемірства й беззаконня."

Розважання від Скинїї

Внутрішня і зовнішня сторони, усередині і ззовні, фарисеї та учні Ісуса Христа – дві контрастні та абсолютно протилежні позиції. Але і ті, й інші займаються однією справою – очищенням. Христос звертається до книжників, фарисеїв та лицемірів словами: *Горе вам!* Першим словом у реченні є *горе*, інше – *вам*. Зазвичай із звичайними людьми Ісус вів себе більш толерантно та стримано. А тут Він не приховує своїх емоцій. Чому? Книжники та фарисеї – це були люди,

завданням яких було охороняти чистоту віри, досліджувати Слово та вчити звичайних людей. Тобто їхнє завдання полягало в постійному перебуванні з Богом. Ці люди повинні були бути доволі близькими до Бога – Божими людьми. Бачимо, чим більше довірено Богом людині, тим більша та страшніша відповідальність за це. Якщо ж спроектувати на наше життя цей фрагмент Слова Божого, вийде так: горе священикам, монахам та активним служителям у Церкві.

За що ж Ісус докоряв цим трьом категоріям людей? Адже вони займались очищенням так, як і учні Христа. Вектор їхніх зусиль у справі очищення був направлений на інших, а не на себе; у їхньому житті важливішим було зовнішнє, а не внутрішнє. А як є в моєму житті? Куди скерований мій вектор духовного життя? Я частіше дорікаю за свої гріхи собі чи іншим? Що є моїм пріоритетом – служіння чи внутрішнє очищення? Може, я занадто переймаюсь служінням іншим, занедбуючи свою душу, не зосереджуючись на викоріненні власних гріхів, слабкостей, недоліків. До чого я більше схиляюсь: до внутрішнього чи до зовнішнього? Що я маю зробити, аби змінити цей вектор?

Очисть но спершу середину чаші й миски, щоб і назовні були чисті. Якщо я маю проблеми в зовнішньому житті, служінні, роботі, сім'ї, значить проблема лежить у внутрішній площині. Якщо я позбудусь внутрішніх проблем, зовнішні владнаються самі по собі. Господи, допоможи мені поставити пріоритет на внутрішньому розвитку свого

духовного життя, на очищенні, аби і внутрішнє моє Я, і зовнішнє були Тобі до вподоби.

4 серпня

Середа

2Кор 3, 4-11

Мт 23, 29-39

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 3, 4-11

Браття, а таке довір'я до Бога ми маємо через Христа, - не щоб ми були самі здібні помислити щось із самих себе, здібність бо наша від Бога. Він нас зробив здібними слугами Нового Завіту, не з букви, але з духу, бо буква убиває, дух же оживлює. Коли ж служіння смерті, вирізане буквами на каміннях, було в (такій) славі, що сини Ізраїля не могли дивитися на обличчя Мойсея з-за блиску слави його обличчя, що мала зникнути, то скільки більше служіння духа буде в славі? Бо коли служіння осуду - славне, то служіння виправдання багато більш перевищує у славі. І таким чином, те, що частинне було славне, не має більше слави ради переважаючої слави. Бо коли те, що минуло, славне, то багато більше те, що перебуває, славне.

Євангеліє від Матея 23, 29-39

І сказав Господь: "Горе вам, книжники й фарисеї, лицеміри, що будете гроби пророків та оздоблюєте нагробники праведних, і виговорюєте: Якби ми жили за батьків наших,

ми не були б причетні з ними крови пророчої. Ви, таким чином, самі признаєтесь, що ви сини тих, які пророків убивали. Доповнюйте й ви мірку батьків ваших!

Змії, гадюче поріддя! Як можете ви уникнути пекельного засуду? Тому то посилаю до вас пророків, мудреців і книжників. Ви деяких з них уб'єте й розіпнете, а деяких бичуватимете в ваших синагогах і гонитимете з міста в місто, щоб таким чином упала на вас уся кров праведна, пролита на землі, від крови праведного Авеля до крови Захарії, сина Варахії, якого ви вбили між святинєю і жертвником. Істинно кажу вам: Усе це впаде на цей рід!

Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків і каменуєш посланих до тебе! Скільки разів хотів я зібрати дітей твоїх, як квочка збирає курчат своїх під крила, – але ви не бажали! Ось дім ваш лишиться вам порожній. Кажу бо вам: Ви не побачите мене віднині, доки не скажете: Благословен той, що йде в ім'я Господнє!”

Розважання від Скинїї

Господь картає книжників і фарисеїв, бо любить їх. Звичайно, неприємно, коли тебе називають *гадючим поріддям* і кажуть, що твоя життєва дорога приведе тебе до пекла. Цими різкими словами Ісус хоче достукатися до їхніх сердець. Хоче показати їм правду про них без прикрас.

Читаючи Слово Боже виділяю собі уривки, які особливо промовляють до серця. Вони найчастіше стосуються Божих

обітниць, зцілення, благословення, потішення. Але Господь хоче промовляти і через гострі слова, докір, застереження, напоумлення. Ці *непідкреслені* уривки Біблії часом можуть сказати більше, ніж інші. Вони можуть стосуватись мене. Я можу бути тим *гадючим поріддям*, якщо повторюю і примножую гріхи своїх батьків, якщо противлюсь правді і переслідую тих, хто її говорить.

Ісус прийшов не щоб судити світ, а щоб його спасти. Ці картання і мої докори сумління мають на меті не пригнобити і завести в депресію, а повернути, викликати жаль за гріхи і розкаяння.

Не проста справа бути пророком. Господь посилає пророків, щоб говорили людям правду про Нього, про Його велич і всемогутність, любов до нас і славу, про Його святість і вірність. Посилає також говорити і про гріх і несправедливість, лицемірство і брехню людей. Одні від почутого розкаються, інші озлоблюються і переслідують пророків, заперечують правду про свій гріх і скеровують гнів на того, хто цю правду говорить.

Пророк не вибирає, що йому пророкувати. Він не каже від себе, а від Бога.

Не можу назвати себе пророком, але маю обов'язок сказати правду коли на моїх очах робиться зло. Не можу бути байдужою до чужого гріха і горя, яке він несе. Маю докорити за гріх. Протистояти несправедливості. Хоча це може призвести до непорозумінь і проблем.

З іншого боку, якщо мені хтось вказує на мій гріх, маю

послухати, помолитись і розпізнати, чи ці слова є правдою. Не варто довіряти усьому підряд, як і недобре легковажити слушний докір.

5 серпня

Четвер

2Кор 4, 1-6

Мт 24, 13-28

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Павла до Коринтян 4, 1-6

Браття, ось чому, мавши це служіння, як помилувані, ми не втрачаємо відваги. Відкинувши ложну соромливість, ми не поводимося лукаво, ані не викривлюємо слово Боже, але, проповідуючи явно правду, поручаємо самих себе кожному людському сумлінню перед Богом. А коли наша Євангелія закрита, то вона закрита для тих, які гинуть; у яких бог цього віку осліпив розум, отих невіруючих, щоб їм не сяяло світло Євангелії слави Христа, який є образ Божий. Бо ми не самих себе проповідуємо, але Христа Ісуса, Господа; самі ж ми - слуги ваші ради Ісуса. Бо Бог, який сказав: «Нехай із темряви світло засяє», - він освітлив серця наші, щоб у них сяяло знання Божої слави, що на обличчі Ісуса Христа.

Євангеліє від Матея 24, 13-28

І сказав Господь: "Але хто витримає до останку, той спасеться. І ця Євангелія Царства буде проповідуватись по всьому світі, на свідоцтво всім народам. І тоді прийде кінець.

Отож, коли побачите “мерзоту запустіння”, провіщену пророком Даниїлом, поставлену на святім місці – хто читає, нехай розуміє! – тоді ті, що в Юдеї, нехай втікають у гори; а хто на покрівлі, хай не сходить узяти речі з своєї хати, і хто в полі, хай не повертається назад узяти свою одіж! Горе вагітним і годуючим за тих днів! Моліться, щоб ваша втеча не сталася зимою, ані в суботу. Скорбота ж: тоді велика буде, якої не було від початку світу аж понині, та й не буде. І коли б ті дні не були вкорочені, ніхто б не врятувався; але заради вибраних будуть вкорочені дні тії. І коли хто скаже тоді вам: Глянь, ось Христос, чи онде, – не вірте, бо встануть лжехристи та ложні пророки, які чинитимуть великі знаки й чуда, щоб, коли можна, звести навіть і вибраних.

Ось я попередив вас. Коли вам, отже, скажуть: Ось він у пустині, – не виходьте; ось він, у криївках, – не вірте! Як блискавка, що на сході блисне й вмить аж на самім заході сяє, так буде й прихід Чоловічого Сина. Де бо є мрець, там і орли зберуться."

Розважання від Скинїї

Найбільш конфліктним і жорстким Ісус був з фарисеями, Він боровся проти неправдивої побожності і лицемірства. Його слова звучали кардинально, гостро і безкомпромисно. Читаючи такі уривки, завжди думаємо: добре що ми не фарисеї. Та чи це насправді так?

Візьмемо, наприклад, нашу молитву, часто нам якісь думки під час молитви приходять і ми розпоршуємося і не є зосереджені, тоді ми починаємо зосереджуватись, заставляємо себе молитися добре і знову по колу – від розпоршення до напруження. Натомість ми не бачимо, що причина розпоршення – це те, що ми не молимося за те, що насправді хочемо. Ми молимося за мир в цілому світі, за дітей в Африці, за тітку, яку давно не бачили, ми намагаємося бути “солоденькими” і “правильними”. Просто “паєнькою” молитовною намагаємося зазвичай вразити Бога своєю “правильністю” і тим, наскільки ми думаємо про небесні речі, намагаємося вразити Його нашими гарними словами і ще масою всього. Та все ж ми не наважуємося собі сказати, що насправді мені не мир в Африці потрібен, а, наприклад, нова машина. Ми боїмося признатися Богу в тих потребах, які насправді нас турбують, і це і є те фарисейство. Ним проникнуті наші молитви, воно присутнє в нашій душі завдяки страху бути неугодним Богу, а в нас, простих людей, є прості потреби.

Ісус каже, що ми маємо стати в правді, просячи про те, що насправді хочемо. Йому не миле наше “сюсюкання” чи якесь показування себе ліпшим і з “неземними” думками та проханнями. Ісус заохочує нас стати самими собою в молитві.

Наші молитви набудуть іншої сили, коли ми почнемо просити за те, чого насправді прагнемо, і згодом ми зрозуміємо, що Бог вклав в наші прагнення свій чудовий

план, і цей план можна відкрити для себе лише завдяки тому, що ми не будемо боятися говорити правду.

6 серпня

П'ятниця

Преображення Господнє

2Петр 1, 10-19

Мт 17, 1-9

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге Послання Апостола Петра 1, 10-19

Тому, брати, тим більше старайтесь утвердити ваше покликання і вибрання; бо те робивши, ніколи не спотикнетесь. Таким бо чином широко буде вам відкритий вхід у вічне Царство Господа нашого і Спаси Ісуса Христа. Ось чому я повсякчас дбатиму, щоб пригадувати вам ці речі, хоч ви їх знаєте й утверджені в теперішній правді.

Вважаю за справедливе, доки я в цім тілі, розбуджувати вас цими попередженнями, знаючи, що незабаром треба буде мені покинути тіло моє, як і Господь наш Ісус Христос мені це об'явив. Буду, однак, намагатися, щоб ви завжди, навіть і по моїм відході, тримали в пам'яті ці речі.

Не за байками бо, хитро вигаданими, йдучи, об'явили ми вам потугу й прихід Господа нашого Ісуса Христа, але будши наочними свідками його величі. Бо він прийняв від Бога Отця честь і славу, коли до нього прийшов такий голос

від величної слави: «Це мій син любий, якого я вподобав.» І цей голос ми чули, як сходив з неба, коли ми були з ним на святій горі. І маємо ще сильніше пророче слово. Ви добре робите, вважаючи на нього як на світильник, який світить у темнім місці, аж поки почне розвиднятись, і рання зоря зійде в серцях ваших.

Євангеліє від Матея 17, 1-9

По шістьох днях узяв Ісус Петра, Якова та Йоана, його брата, повів їх окремо на високу гору і переобразився перед ними: обличчя його засяяло, наче сонце, а одяга побіліла, наче світло. І ось з'явилися їм Мойсей та Ілля і з ним розмовляли.

Озвавсь Петро й каже до Ісуса: “Господи, добре нам тут бути! Як хочеш, розташую тут три намети: один для тебе, один для Мойсея і один для Іллі.” Він говорив іще, аж ось ясна хмара огорнула їх і з хмари стало чути голос: “Це – мій улюблений Син, що я його вподобав: його слухайте.” Почувши це, учні впали обличчям до землі й злякались вельми.

Ісус же підійшов, доторкнувся до них і каже: “Устаньте, не страхайтесь!” Підвівши свої очі, вони не бачили нікого крім самого Ісуса. Коли ж сходили з гори, Ісус наказав їм: “Нікому не розповідайте про це видіння аж поки Син Чоловічий не воскресне з мертвих.”

Розважання від Скинїї

Обличчя його засяяло, наче сонце, а одежа побіліла, наче світло.

На горі Тавор під час молитви Петро, Яків та Іван бачать переміненого Христа; Ісус показує найближчим учням Свою Божу природу. Троє майбутніх апостолів стають наочними свідками Христової величі; бачать, як Ісус приймає від Бога Отця честь і славу: *Це – мій улюблений Син, що я його вподобав: його слухайте.* Учні досвідчують якусь мить того, що обіцяв Ісус при зустрічі з Натанаїлом: *Істинно, істинно кажу вам: Побачите небеса відкриті, й ангелів Божих, як висходять та сходять на Сина Чоловічого* (Ів 1,51). Петро, Яків та Іван переживають відблиск того, що чекає на них у Царстві Небесному.

Учні не лише бачать переображеного Христа та чують голос Бога Отця із хмари, а, мабуть, усім своїм еством, наскільки могли це прийняти, досвідчують цю переміну; Господній Дух торкається до їхнього духа. *Господи, добре нам тут бути!* – відзивається розгублений та переляканий Петро до Ісуса.

Щоб бачити Господню славу та бути її учасниками у вічності, апостолам потрібно зійти з гори Тавор, повернутися до світу, багато трудитися, зазнати переслідувань і навіть мученицької смерті. Момент досвідчення Божої природи Христа допомагав учням, коли

вони переживали страждання та смерть їхнього Учителя, коли, поширюючи Христову науку, зазнавали гонінь та утисків. Вони не зневірювалися, бо знали, як каже апостол Петро, що об'являють потугу і прихід Господа Ісуса Христа *не за байками бо, хитро вигаданими, йдучи, але будши наочними свідками Його величі.*

Роздумуючи сьогодні над подією переображення Господа Бога і Спаса нашого Ісуса Христа, просімо про його світло. Світло, яке переображувало би нас, показувало правду про нас самих, відкривало правду про Бога, додавало сили та витривалості у час страждань та випробувань, допомагало залишатись вірними Христу.

7 серпня

Субота

1Кор 1, 3-9

Мт 19, 3-12

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 1, 3-9

Браття, благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа.

Я завжди дякую моєму Богові заради вас за благодать Божу, що була вам дана в Христі Ісусі, бо ви в ньому всім збагатились, - усяким словом і всяким знанням, згідно з тим, як Христове свідоцтво утвердилося між вами. Тим то не бракує жадного дару ласки вам, що очікуєте об'явлення Господа нашого Ісуса Христа, який і укріпить вас до кінця, щоб ви були бездоганними в день Господа нашого Ісуса Христа. Вірний Бог, що вас покликав до спільности з своїм Сином Ісусом Христом, Господом нашим.

Євангеліє від Матея 19, 3-12

І підійшли до нього фарисеї і, спокушаючи його, запитали: “Чи можна чоловікові відпустити свою жінку з якоїбудь причини?”

Він відповів їм: “Хіба ви не читали, що Творець від початку створив їх чоловіком і жінкою, і мовив: Тому покине чоловік батька й матір і пристане до своєї жінки, і будуть вони двоє одним тілом, так що вони не будуть більше двоє, лиш одне тіло. Що, отже, Бог получив, людина хай не розлучає.”

Кажуть вони до нього: “Чому ж тоді Мойсей звелів дати розвідний лист і відпустити її?” А він сказав їм: “Задля жорстокости сердець ваших Мойсей дозволив вам відпускати жінок ваших; спочатку ж не було так. А я кажу вам: Хто відпускає свою жінку – за винятком розпусти – і ожениться з іншою, той чинить перелюб; і хто ожениться з розвідкою, чинить перелюб.”

Кажуть до нього учні: “Коли така справа чоловіка з жінкою, то ліпше не женитись.” Він же відповів їм: “Не всі це слово розуміють, а ті лише, кому дано. Бувають бо скопці, що з матернього лона такими народились; бувають і скопці, що їх люди оскопили; бувають і скопці, що самі себе оскопили задля Небесного Царства. Хто може збагнути, нехай збагне.”

Розважання від Скинї

Господь від початку створив людину чоловіком і жінкою. Бог поєднує у шлюбі чоловіка і жінку та наказує людям їх не розлучати. Фарисеї спокушали Ісуса питаннями про розлучення. Посилались на Мойсея, який дозволив відпускати жінок і давати розвідний лист. Відповідь Ісуса однозначна: хто відпускає жінку і одружується з іншою – чинить перелюб, і хто одружується з розлученою теж.

Через жорстокість сердець Мойсей дозволив розлучатись. Ця жорстокість була скерована до Бога, до Його заповідей. Людські потреби і бажання видавались важливішими за Божий Закон. Жорстокість була також один до одного.

Ісус заповідає не розлучатися. Подружжя – великий дар від Бога. Можливість на землі досвідчити найбільшої любові і єдності між людьми, яка тільки можлива. Але щоб досягнути в повноті цей дар потрібно вкласти багато зусиль. Без Божої допомоги неможливо чоловікові так любити свою дружину, як Христос полюбив Церкву, і віддавати своє життя за неї, як Він віддав. Дружині без Бога неможливо поважати свого чоловіка і підкорятись Його волі.

Подружжя створене Богом, щоб взаємно давати любов. Щоб бачити перед собою іншу людину, розуміти її, приймати такою, як вона є, поважати і цінувати, бо вона є Божою дитиною, подібною до свого Батька, піклуватися про неї, не кривдити, робити їй добро. Дбати про її інтереси

більше, ніж про свої. Усе, що маєш, розділити з нею, нічого не приховуючи. Якщо обоє налаштовані взаємно віддавати любов, робити один одному добро, то, незважаючи на помилки, невдачі і непорозуміння, яких неможливо уникнути, таке подружжя з часом може стати великим скарбом не тільки для чоловіка і його дружини, але для всього світу. Таке подружжя принесе великі плоди для Царства Божого, своєю єдністю і взаємною любов'ю буде свідчити про любов яка є в Бозі, у Пресвятій Трійці.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священиків, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com